

KAWALKATOR (2) *sb m*

Pierwsze i drugie a jasne; -kator (1) PaprPan, -kator (1) NiemObr (Cn a pochylone); teksty nie oznaczają ó.

N sg kawalkât(o)r (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Jeździec, ujeżdżacz koni; agitator a. domator a. domitor a. exercitator equorum, desultor, equiso, magister equestris disciplinae, magister equitandi Cn [cavalcator Lac sr] (2) : Więc káwálkator dobry ále nie ná konie/ Ná báchmáty co Grecy walczyli więc o nie. PaprPan I2.

W przeni (1) : A wzdameś zły Káwálkátor/ ni Polfki ni Włofki. Bárzoś oftre iádowite Wędźidło vkował/ Ktorembyś rad wżytko Boże śtadko pomordował. NiemObr ktv.

Synonimy: koniarz, koniusz, koniuszy, masztalerz, objeżdżacz.

*Cf **KAWALER***

AL